

[Mølgaard.]

bineret med skattesystemet gør forholdene aldeles utålelige for spareerne. Så langt så godt; lad os gøre noget ved det.

Lad os komme frem til skattelettelser, lad os omlægge skatteystemet og de sociale ydelsers system, sådan at vi får udjævnet indkomstafhængigheden. Lad os skride ind over for inflationen, hvor nogle hellige køer af såvel sort som rød og hvid observans må aflives. Her kunne jeg godt ønske, at det konservative folkeparti bidrog til at aflive nogle hellige køer som den oppustning i jord- og ejendomsværdier, som vi må til livs, hvis inflationen skal bekæmpes.

Det, man i stedet lægger frem her, er et skridt i retning af flere skattefiduser, og det har retsforbundets gruppe ingen som helst fidus til. Det vil øge skattetrykket på de kroner, der ikke spares op og ikke må spares op i henhold til forslaget. Det vil øge forskellen mellem rig og fattig. Den, der intet har tilovers til opsparing, straffes, som om han ikke var hårdt nok ramt i forvejen ved at måtte bruge hele sin indkomst til at dække det daglige forbrug. Det vil øge manipulationsmulighederne for den, der har flere konti eller flere selskaber at råde over og flytte midler indbyrdes imellem.

Det er et bette skidt forslag. Det er klamme fiduser, man lægger op til, og dem må vi afvise. De er så klamme, at det render én koldt ned ad ryggen, når man tænker på dem.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Simonsen*) (KF):

Jeg er jo i den situation, at jeg ikke er ret mange ordførere ret megen tak skyldig for en megen positiv modtagelse. Men en enkelt svale var der jo, netop centrum-demokraterne, som jo også henviser til, at de har et forslag, der senere kommer til behandling, som kan siges at være lidt i familie med det forslag, som vi lægger frem her. Det er klart, at vi synes, det er en meget kedelig ting, at man ser så negativt på det.

Jeg synes nok, når man gennemgår ordførernes generelle indvendinger, at der er nogle ting, man har hæftet sig særlig stærkt ved, som ligesom bringer selve ideen af sporet. Bl. a. har ordførerne hæftet sig ved tanken om, at man kan spekulere i at flytte beskatningen fra år til år, hvordan det nu

passer ind i systemet. Ja, det er klart, det er en af mulighederne. Men jeg beder de enkelte ordførere og regeringen være opmærksom på den målrettede opsparingstendens og idé, der ligger i selve forslaget, bl. a. en tilskyndelse til opsparing til alderdom. Det, der er tale om her, er jo netop, at mennesker får en chance for at undgå beskatning, så længe pengene er bundet, og ved da at lade dem være bundet indtil pensionsalderen opnår de en rimelig beskatning, således at de får et supplement til den pension, de i øvrigt har.

Der er andre former for mål, som jeg ikke skal gå i detaljer med. Jeg mener, det er meget vigtigt at holde fast ved, at det ikke bare er et spørgsmål om præmiering, men det er også et spørgsmål om at stille nogle mål op, som kunne tænkes at være attraktive.

Jeg beklager også, at man ikke er indstillet på at gennemføre den parallelisering, der ligger i forslaget, mellem de muligheder, som virksomhederne har, og de muligheder, som alle andre skatteborgere i dette land hermed kunne få.

Der er blevet talt fra finansministerens side og fra flere ordføreres side om de administrative problemer, der kunne opstå i kølvandet af forslaget, og man har sagt: nu kommer der måske en skattereform, og så er det helt andre ting, der gør sig gældende. Hertil vil jeg gerne for det første sige, at skattereformen har vi jo kun læst om i aviserne. Vi har ikke nogen politisk beslutning om noget som helst. Vi har ikke konstateret — det har der ikke været lejlighed til — noget politisk flertal for f. eks. en generel afskaffelse af fradragene. Der er selvfølgelig et generelt ønske om forenkling på alle områder, men jeg mener, at et forslag som dette udmærket godt kan indpasses i et i øvrigt rationelt skattesystem. Det, der står tilbage, er trods alt, om dette folketing vil gøre noget for at fremme den private opsparing, eller man ikke vil gøre det.

Jeg forstår på finansministeren, og jeg forstår på hr. Christophersen og enkelte andre, at man i og for sig er enig i, at det var rigtigt og naturligt og godt at gøre noget for at stimulere den enkelte til at spare op. Men man standser ligesom hver gang op ved at henvise til, at der kan være nogle sociale skævheder, og hvad man ellers kan finde på